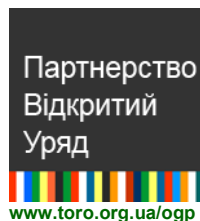

Громадське Партнерство на підтримку
впровадження в Україні ініціативи
«Партнерство Відкритий Уряд»

Civic Partnership for supporting in Ukraine
Open Government Partnership
implementation process

Пропозиції Громадського Партнерства до проекту Національного плану із впровадження ініціативи «Партнерство Відкритий Уряд»

Експерти:

Архипська Олеся, незалежний експерт
Дубровський Володимир, CASE Україна
Ковриженко Денис, Лабораторія законодавчих ініціатив
Котляр Дмитро, незалежний експерт
Курінний Олексій, Центр політико-правових реформ
Лях Віктор, Фонд «Східна Європа»
Пресняков Іван, Український інститут публічної політики
Саприкіна Марина, Центр розвиток КСВ
Хмара Олексій, Творче об'єднання «ТОРО»
Чумак Віктор, Український інститут публічної політики

Київ
Грудень 2011

Секретаріат Партнерства
[Творче об'єднання «ТОРО» -
Transparency International UA]
0522 27 27 54, ogp@toro.org.ua,
www.toro.org.ua/ogp

Нас підтримують
партнери і донори

Загальна оцінка ситуації в Україні

21 листопада 2011 року Секретаріат Кабінету Міністрів України оприлюднив перший варіант плану заходів з реалізації в Україні ініціативи "Партнерство "Відкритий Уряд". Він був розроблений Міністерством юстиції України відповідно до зобов'язань держави, підписаних 20 вересня цього року в Нью-Йорку під час міжнародної презентації ініціативи. Відповідно до плану, українська сторона планує зосередитися у 2012 році на реформах за такими чотирма пріоритетами:

- 1) підвищення ролі громадянського суспільства в процесі формування та реалізації державної політики
- 2) побудова ефективної моделі запобігання та протидії корупції
- 3) підвищення ефективності державного управління через впровадження адміністративної реформи
- 4) побудова інформаційного суспільства

Вибір Україною пріоритетів для впровадження ініціативи «Партнерство Відкритий Уряд» варто привітати. Адже, по кожному з них держава дуже потребує швидких та ефективних реформ. За оцінками експертного співтовариства та вищих посадових осіб держави, які опікуються проблемами національної безпеки і оборони України, сучасний стан сектору безпеки в Україні є критичним. Відсутність упродовж багатьох років практичних кроків з подолання деструктивних тенденцій у цьому секторі, значною мірою успадкованих від радянської системи, дефіцит ресурсної підтримки реформ у цій царині спричинили феномен, коли неререформовані державні органи сектору безпеки і оборони можуть самі стати джерелом загроз національній безпеці.

В Україні відсутня повна і достовірна інформація про загальну кількість адміністративних послуг та суб'єктів їх надання. Попри ряд заходів, вжитих урядом у напрямі реформування системи адміністративних послуг, все ще спостерігається тенденція до необґрунтованого подрібнення адміністративних послуг на окремі види платних послуг. Недостатньо опрацьованими є стандарти їх надання; розмір плати за надання адміністративних послуг у багатьох випадках визначається без належного обґрунтування, часто є невиправдано високим. Відсутній і належний облік використання коштів, отриманих за надання адміністративних послуг. Сама процедура отримання послуги є складною: часто визначених органом влади годин та днів прийому громадян недостатньо для своєчасного подання документів чи одержання послуги; громадяни повинні збирати необхідні документи (довідки, погодження тощо) самостійно, хоча у

багатьох європейських країнах цей обов'язок покладається на органи влади; подані особами документи розглядаються протягом надмірно тривалого часу. Протягом 2011 року намітилась тенденція до централізації надання адміністративних послуг: 3.11.2011 р. парламентом було схвалено зміни до Закону „Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності”, за яким дозвільні центри створюватимуться при обласних державних адміністраціях. Аналогічні положення закріплено і проекті Закону „Про адміністративні послуги”, який передбачає створення центрів надання адміністративних послуг не лише у містах, але і при обласних державних адміністраціях. Такий підхід не сприяє наближенню надання послуг до споживачів та може посилити ризик перебирання функцій міських центрів надання послуг центрами при обласних адміністраціях.

Відсутність помітних зрушень у напрямі впорядкування взаємин між публічною адміністрацією, громадянами та юридичними особами, а також у напрямі реформування системи адміністративних послуг створює поживний ґрунт для корупції, не сприяє підвищенню якості адміністративних послуг, зручності та своєчасності їх отримання, консервує радянську практику ставлення до споживача послуги не до як клієнта-платника податків, а як до прохача. Все це накладається на низький рівень доброчесності публічної служби та слабкість державних інституцій, які сприяють високому рівню корупції в Україні. Вибірковість у заходах з протидії корупції та конфлікти інтересів посадовців на найвищому рівні державного управління створюють клімат безкарності та всюдозволеності. Цьому сприяє залежність від політичного керівництва держави органів судової влади, прокуратури, правоохоронних органів. Відсутність на практиці ефективного доступу до інформації перешкоджає реальному залученню громадян до участі в державному управлінні та належному захисту їхніх прав.

Результати Індексу сприйняття корупції 2011 від Transparency International показують, що корупція залишається дуже серйозною проблемою для України. Комплексне незалежне оцінювання 13 ключових інституцій та секторів України, проведене в 2010 році, показало, що Україна практично не здатна системно та ефективно протидіяти корупції в державі. В державі поширена як адміністративна корупція, так і корупція на політичному рівні. Серед інституцій, які, на думку громадян, найбільше вражено корупцією, - політичні партії, парламент, правоохоронні органи, державна служба, органи судової влади.

Водночас, дії української влади у напрямі подолання корупції не вирізняються особливою результативністю. Президент України задекларував свою готовність

боротися проти корупції, створив з цією метою Національний антикорупційний комітет, ініціював проведення адміністративної реформи та затвердив Національну антикорупційну стратегію. Практично всі ці ініціативи Президента носять загальний характер та не підкріплені чітким і реалістичним планом з їх впровадження. Парламент у 2011 році після тривалої затримки зрештою прийняв базовий закон про запобігання та протидію корупції, а також вніс окремі зміни до положень про відповідальність за корупційні правопорушення. Натомість їх належна імплементація є неможливою без прийняття низки підзаконних актів та потребує схвалення інших законодавчих актів. Крім того, навіть прийняті закони лише частково відповідають міжнародним стандартам. Кабінет Міністрів України ухвалив Державну програму запобігання і протидії корупції на 2011-2015 роки. Ця програма готувалася непрозоро, без залучення експертного потенціалу громадянського суспільства та була прийнята з порушенням вимог нового інформаційного та антикорупційного законодавства.

Прийнятий у січні 2011 року Закон про доступ до публічної інформації був визнаний одним з найкращих законів у світі за формальними критеріями. Поте його реалізації перешкоджають культура секретності в органах публічної влади, протидія з боку державного апарату, відсутність необхідних підзаконних актів, неузгодженість інших законів тощо.

Сьогодні Україна знаходиться серед 15 країн ЄС, що мають, або розробляють державні політики з просування корпоративної відповідальності. Український бізнес традиційно бере активну участь у житті громад, держави, в благодійних та філантропічних проектах. Україна брала активну участь у розробці проекту міжнародного стандарту з соціальної відповідальності ISO 26000, прийнятого у минулому році. За результатами спеціальних слухань в Комітеті Верховної Ради України з питань промислової, регуляторної політики та підприємництва з ініціативи неурядових організацій була утворена Консультативна рада з розробки Національної концепції розвитку соціальної відповідальності бізнесу в Україні, яка і розробила відповідний проект документу. Концепція стосується створення передумов для співробітництва держави з різними заінтересованими групами, передусім з бізнесом в напрямку його залучення на добровільних засадах до більш активної участі у житті суспільства та локальних громад. Концепція потребує свого негайного прийняття на найвищому рівні.

За даними Всесвітнього економічного форуму, рейтинг України за індексами, що стосуються інформаційно-комунікаційних технологій в порівнянні із сукупною кількістю країн становить:

- Глобальний індекс конкурентоспроможності 2010-2011 (WEF Global Competitiveness Index) 89 місце із 139 країн;
- Індекс технологічної готовності 2010-2011 (WEF Technological Readiness Index) 83 місце із 139 країн;
- Індекс мережевої готовності 2010-2011 (WEF Networked Readiness Index) 90 місце із 138 країн;
- Готовність уряду (Government readiness) 122 місце із 138 країн;
- Використання урядом (Government usage) 75 місце із 138 країн;
- Рейтинг за електронною готовністю 2010 (EIU eReadiness Ranking) 64 місце із 70 країн;
- Індекс електронного уряду ООН 2010 (UN e-Government Index) 54 місце із 192 країн.

Основні напрями реалізації стратегії розвитку інформаційного суспільства в Україні визначені Законом України "Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки". Значними кроками України на шляху до побудови інформаційного суспільства стало прийняття: Програми економічних реформ на 2010-2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна влада», «Концепції розвитку електронного урядування в Україні» (Розпорядження Кабінету Міністрів України від 13 грудня 2010 р. №2250-р); відкриття Національного центру електронного урядування 27 квітня 2010 р. (на виконання Постанови Кабінету Міністрів України від 1 березня 2010 р. №360-р «Питання реалізації пілотного проекту впровадження технологій електронного урядування».)

Разом з тим, Україна лише наблизилася до повноцінного виконання взятих на себе зобов'язань по кожному із вище означених пріоритетів державної політики. Зважаючи на це, **фахівці та експерти**, які представляють недержавні організації, **пропонують набір першочергових заходів, які Уряд України повинен зобов'язатися виконати в рамках реалізації Ініціативи "Партнерство "Відкритий Уряд".**

Ці заходи сформульовано з огляду на річний строк виконання та пріоритетність Національного Плану по впровадженню ініціативи «Партнерство Відкритий Уряд».

Напрямок « Покращення якості публічних послуг»

1. Врегулювання адміністративної процедури

Для належного регулювання процедурних відносин публічної адміністрації з громадянами та юридичними особами, своєчасного та неупередженого розгляду адміністративних справ органами влади, посилення процедурних гарантій прав осіб у відносинах з публічною адміністрацією, звуження обсягу дискреційних повноважень органів влади, удосконалення процедури позасудового оскарження їхніх рішень, дій та бездіяльності слід:

- внести на розгляд Верховної Ради України та прийняти проект Адміністративно-процедурного кодексу України (підготовлений на основі проекту Адміністративно-процедурного кодексу України № 2789 від 18.07.2008 р. - відкликаний 11.03.2010 р., що пройшов громадську експертизу та публічне обговорення).

2. Розвиток системи надання адміністративних послуг

Для того, щоб запобігти подальшому подрібненню адміністративних послуг, впорядкувати і спростити процедуру їх надання, наблизити надання послуг до споживачів, запобігти корупції при наданні адміністративних послуг слід:

- прийняти Закон „Про адміністративні послуги” та приведено у відповідність до його вимог підзаконні акти Кабінету Міністрів, інших органів публічної адміністрації;

- провести чітке розмежування між державними та муніципальними адміністративними послугами;

- визначити вичерпний перелік адміністративних послуг, мінімізувати їх номенклатуру, затвердити єдиний механізм розроблення стандартів адміністративних послуг та розроблено стандарти надання адміністративних послуг;

- створити електронний Реєстр адміністративних послуг та забезпечити безоплатний доступ фізичних та юридичних осіб до нього;

- створити пілотні центри надання адміністративних послуг у містах щонайменше обласного (республіканського) значення, які надаватимуть послуги за принципом „єдиного вікна”, провести підготовку адміністраторів для забезпечення роботи центрів надання адміністративних послуг.

3. Впорядкування плати за надання адміністративних послуг

Важливою складовою реформування системи адміністративних послуг є не лише упорядкування процедури взаємовідносин між публічною адміністрацією та особою, спрощення процедури надання адміністративних послуг, але і впорядкування оплати за надання таких послуг. З цією метою слід:

- підготувати та внести на розгляд Верховної Ради України проект Закону „Про адміністративний збір”, який визначатиме порядок встановлення, сплати та використання адміністративного збору;
- скасувати переліки платних послуг, порядки їх надання та інші підзаконні акти, якими встановлено розміри плати за надання адміністративних послуг.

Напрямок «Підвищення доброчесності в державі та участь громадськості в ухваленні владних рішень»

1. Запобігання та протидія корупції

1.1 Забезпечення незалежності судової влади та органів прокуратури

Для дієвої протидії корупції необхідно забезпечити інституційну незалежність органів судової влади та прокуратури, гарантії невторчання в їхню діяльність, запровадити ефективні механізми доброчесності суддів та прокурорів. Для комплексного реформування системи правосуддя в Україні слід:

- ініціювати підготовку змін до Конституції України з метою виконання відповідних рекомендацій Венеціанської Комісії;
- підготувати проект змін до Закону “Про судоустрій та статус суддів” та нову редакцію Закону “Про прокуратуру”.

1.2. Прозорість фінансування політичних партій

З метою зменшення залежності політичних партій від приватного фінансування та корупційних впливів, підвищення прозорості та підзвітності їхньої діяльності слід:

- підготувати та внести на розгляд Верховної Ради України проект закону про реформування законодавства про фінансування політичних партій та виборчих кампаній, враховуючи стандарти Ради Європи та рекомендації Україні з боку GRECO. Змінами, зокрема, буде передбачено відновлення державного фінансування політичних партій відповідно до європейських стандартів.

1.3. Доброчесність на публічній службі

Існуючі законодавчі положення про конфлікт інтересів та декларування майна, доходів і видатків потребують подальшого розвитку для створення дієвих механізмів підзвітності та доброчесності у діяльності публічної адміністрації. Для цього слід:

- прийняти Закон про загальні правила поведінки публічних службовців та кодекси поведінки осіб, уповноважених на виконання функцій держави;
- затвердити практичні рекомендації щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів з врахуванням специфіки діяльності окремих державних органів та їх службовців;
- підготувати та внести на розгляд Верховної Ради України проект закону про запровадження системи контролю за декларуванням майна, доходів і витрат публічних службовців.

1.4. Ефективна відповідальність за корупційні правопорушення

Необхідно завершити приведення законодавства про відповідальність за корупційні правопорушення у відповідність до міжнародних стандартів, що містяться в документах ООН, Ради Європи та ОЕСР. З цієї метою слід підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України проекти законів, якими зокрема передбачити:

- виконання відповідних рекомендацій моніторингу у рамках GRECO та Стамбульського плану дій ОЕСР;

- приведення складу злочину «незаконне збагачення» у відповідність до статті 20 Конвенції ООН проти корупції;
- запровадження ефективної відповідальності юридичних осіб за корупційні правопорушення.

2. Забезпечення прозорого урядування

2.1. Реалізація Закону "Про доступ до публічної інформації"

Належна реалізація Закону "Про доступ до публічної інформації" потребує цілої низки заходів у сфері нормативного регулювання та організації діяльності органів влади. Задля цього слід:

- прийняти закон про приведення законодавчих актів у відповідність до Закону "Про доступ до публічної інформації";
- підготувати та внести на розгляд Верховної Ради України проект закону про здійснення державного контролю за забезпеченням розпорядниками доступу до публічної інформації;
- створити нормативні та матеріально-технічні передумови для запровадження систем обліку (реєстрів) публічної інформації в органах державної влади;
- рішенням Уряду затвердити Типову інструкцію з діловодства за запитами на інформацію.

2.2. Доступ до інформації, що становить суспільний інтерес

Для запобігання проявам корупції у сферах високого ризику, забезпечення юридичної визначеності та стабільності відносин власності слід відкрити доступ до інформації, що становить суспільний інтерес та є необхідною в інтересах економічного добробуту та прав людини. Задля цього слід:

- підготувати пропозиції для запровадження механізму вільного та спрощеного доступу, у т.ч. через Інтернет, до інформації, що міститься в державних реєстрах, зокрема реєстрі прав на нерухоме майно, реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців, реєстрі осіб, які вчинили корупційні правопорушення, земельному кадастрі;

- забезпечити відкритість відомостей з декларацій про майно, доходи і витрати, що подаються відповідно до Закону «Про засади запобігання і протидії корупції», а саме оприлюднення на єдиному веб-сайті відомостей з декларацій вищих посадових осіб та надання відомостей з декларацій будь-якої посадової особи у відповідь на інформаційний запит;
- забезпечити оприлюднення висновків за підсумками антикорупційної експертизи проектів нормативно-правових актів;
- досягнути відповідність критеріям Ініціативи щодо прозорості видобуваних галузей (EITI)

3. Посилення впливу громадянського суспільства на прийняття владних рішень та управління місцевими справами

Для ефективного залучення громадськості до процесів прийняття і реалізації владних рішень слід забезпечити належне виконання існуючих механізмів та запровадження нових інструментів участі інституцій громадянського суспільства та самоорганізації населення. Для цього слід зробити таке:

- у консультаціях з недержавними організаціями прийняти Закон України «Про громадські організації», що відповідатиме міжнародним стандартам;
- прийняти Закон «Про нормативно-правові акти», що передбачатиме процедуру обов'язкового громадського обговорення проектів актів, що зачіпають права та обов'язки осіб і організацій громадянського суспільства;
- прийняти Закон «Про місцевий референдум», а також підготувати та внести на розгляд Верховної Ради України проект змін до Закону «Про органи самоорганізації населення» з метою спрощення процедур створення та реєстрації органів самоорганізації населення;
- прийняти зміни до законодавчих актів з метою забезпечення умов для ефективного управління житловими будинками та спільною власністю громадян, спрощення порядку створення та діяльності організацій співвласників багатоквартирних будинків.

Напрямок: «Розвиток електронного урядування та електронної демократії»

Загальні рекомендації:

- запровадження електронного документообігу та електронного цифрового підпису;
- розвиток єдиного інформаційного веб-ресурсу звернень громадян до органів влади та органів місцевого самоврядування;
- створення Національного реєстру електронних інформаційних ресурсів;
- сприяння збільшенню різноманітності та кількості електронних послуг за принципом «єдиного вікна» шляхом створення веб-порталу електронних послуг (перша черга);
- реалізація пілотних проєктів «e-Регіон», зокрема «Електронна Дніпропетровщина»;
- створення на базі Національного центру електронного урядування інтерактивної системи залучення громадян, зокрема представників недержавних громадських організацій, до формування та реалізації державної політики у сфері електронного урядування;
- підвищення рівня комп'ютерної компетенції та інформаційної грамотності державних службовців та представників недержавних громадських організацій шляхом запровадження системи дистанційного навчання.

Напрямок: «Забезпечення безпеки в державі»

1. Перерозподіл функцій та ролей між правоохоронними органами

Дублювання повноважень силових міністерств і відомств, виконання деякими органами невласливих їм функцій, об'єднання конфліктуючих функцій всередині одного органу – все це призводить до зайвої конкуренції між різними правоохоронними органами, корупції, спотворення суті та завдань діяльності окремих правоохоронних органів.

Зокрема, розпорошеність функції ведення оперативно-розшукової діяльності та досудового слідства між МВС та СБУ у сфері економіки та боротьби з організованою злочинністю та корупцією дуже негативно впливає на стан справ у цих сферах. Крім того, ця ситуація негативно впливає на спроможності СБУ як спеціальної служби. Необхідно перетворити СБУ у суто спеціальну службу, значно обмеживши її повноваження проведення оперативно-розшукових та слідчих дій.

2. Перетворення Міністерства внутрішніх справ України на орган вироблення державної політики

Відсутність спроможностей до вироблення державної політики на рівні міністерства призводить до того, що воно не має здатності до розробки та реалізації складних реформ навіть власне діяльності міліції. Мають бути змінені успадковані з радянських часів пріоритети діяльності – орієнтація на безпеку держави та її політичного керівництва, а не громадян. Необхідно переглянути обсяг функцій міністерства відповідно до світового досвіду, який свідчить про зазвичай ширшу відповідальність, ніж лише захист правопорядку, та іншу організаційну побудову МВС (досвід Республіки Польща, Фінляндії, Франції, Італії, країн Бенілюкс).

3. Позбавлення прокуратури в Україні невластивих їй функцій

Українська прокуратура не належить до жодної гілки влади, а її повноваження переплітаються з повноваженнями судової, виконавчої та законодавчої гілок влади. Ця ситуація є неприродною як з точки зору місця цього органу у системі правоохоронних органів, так і з точки зору його функцій. Українська прокуратура має значно ширше коло повноважень ніж в європейських країнах, не адекватних демократичним принципам та загальноприйнятій системі балансу влад. Прокуратура бере на себе повноваження судів та інших правоохоронних органів. Це призводить до об'єднання в рамках цього органу надзвичайних повноважень, які часто конфліктують між собою.

4. Реформування органів досудового розслідування

Прокуратура, Служба безпеки, податкова міліція не повинні бути органами досудового розслідування. Повноваження прокуратури на всіх стадіях кримінального процесу мають бути виписані відповідно до положень статті 121 Конституції України,

тобто ця інституція має здійснювати лише нагляд за проведенням досудового розслідування та підтримувати державне обвинувачення щодо злочинів у суді. Служба безпеки України має стати органом, відповідальним за безпеку прав осіб, інтересів суспільства та держави. Подальше виконання податковою міліцією функцій досудового слідства є недоцільним з огляду на те, що головним завданням податкових органів є здійснення фіскальної політики.

Для вирішення цієї проблеми на основі слідчого апарату прокуратури та інших відомств необхідно створити єдиний слідчий орган, який здійснюватиме розслідування злочинів. До нього мають відійти необхідні фінансові, організаційні, матеріально-технічні засоби та персонал кримінальної міліції та слідчого управління Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки, міліції, податкової міліції. Цей орган повинен стати незалежним органом виконавчої влади. Політична відповідальність за його діяльність покладатиметься на Міністра внутрішніх справ України.

5. Розмежування між політичним керівництвом та адміністративним апаратом правоохоронних органів

Безпосереднє керівництво більшості правоохоронних органів призначається на ці посади за політичною ознакою, хоча і не входить до Кабінету Міністрів України. Посадові особи правоохоронних органів значною мірою залежать від вищестоящих органів в рамках самої системи відповідних органів, а також від політичних органів.

Для вирішення цієї проблеми необхідно радикально розділити політичні посади (керівників міністерств) та адміністративні посади керівників правоохоронних органів, які мають діяти згідно закону а не політичних вподобань. Відповідно, необхідно провести реформу системи призначень цих посадовців та оптимальним чином визначити місце правоохоронних органів у системі органів виконавчої влади.

6. Реформування розвідувальних органів

Вимога реформування сектору зовнішньої та внутрішньої розвідки (включаючи контррозвідку) диктується докорінними глобальними змінами у контексті безпеки, які стосуються України, потребами реалізації стратегії європейської інтеграції; змінами структури реальних і потенційних загроз національній безпеці, а також тим фактом, що

існуюча в Україні система розвідувальних органів багато в чому несе на собі відбиток радянської системи органів безпеки.

Головними напрямками необхідного реформування є: 1) створення інтегрованої розвідувальної спільноти та покращення ефективності керування; 2) деполітизація діяльності розвідувальних органів; 3) позбавлення їх від невластивих функцій; 4) демілітаризація; 5) підвищення фахового рівня спеціальних служб; 6) посилення громадського контролю та нагляду за діяльністю спецслужб.

Необхідно також створити орган з координації розвідувальної діяльності. Такий орган - Комітет з питань розвідки - доцільно створити при РНБО України (аналогічні агенції існують в багатьох країнах світу таких, як США - Національна рада з розвідки, Ізраїль - Комітет керівників служб Ваадат, та ін.). Завданнями комітету могли би бути координація завдань розвідувальним органом та аналітична обробка "перехресно" отриманої інформації з метою подання вищому керівництву держави виваженої та перевіреної інформації для прийняття політичних рішень. Керівник цього комітету міг би бути Директором національної розвідки та підпорядковувався би напряму Голові РНБО – Президенту України. Крім того такий комітет міг би стати одним з інструментів громадянського контролю за діяльністю розвідувальних органів України.

7. Запровадження громадського контролю за правоохоронними органами

Ефективності цивільного контролю над роботою правоохоронних органів сприятиме добровільне залучення до правоохоронної діяльності представників недержавного сектору та громадських об'єднань. Співробітництво може відбуватися і в контексті постійного діалогу правоохоронних органів з недержавним сектором на різних рівнях (це стосується, зокрема, правозахисних, правових, національно-патріотичних, спортивних, молодіжних об'єднань) з питань громадської безпеки.

Напрямок «Підвищення корпоративної відповідальності»

1. З метою підвищення рівня та якості корпоративної відповідальності, створити постійно діючий орган при Кабінеті Міністрів України, до компетенції якого належали б

аналіз існуючого стану СББ в Україні та сприяння її подальшому розвитку; створити регіональні консультативні ради із реалізації Національної стратегії розвитку СББ

Очікувані результати: створений постійно діючий орган (комісії, групи) при КМУ та розроблене Положення про орган, затверджена Стратегія розвитку соціальної відповідальності бізнесу.

2. Підвищити кількість компаній, які впроваджують корпоративну відповідальність через проведення державних інформаційних кампаній, в т.ч. з підтримки публікації статей та підготовки телепрограм з тематики соціальної відповідальності бізнесу у ЗМІ, в тому числі державних; та проведення періодичних конференцій з питань впровадження та результативності соціальної відповідальності в Україні за підтримки державних органів влади та із залученням органів місцевої влади, місцевих громад, ЗМІ та організацій громадянського суспільства, академічних кіл, а також щорічних парламентських слухань з питань реалізації корпоративної відповідальності в Україні.

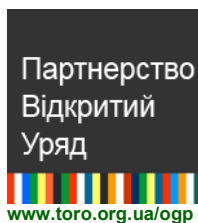
Очікувані результати: проведено парламентські слухання, створено державну програму з корпоративної відповідальності; створено Національний реєстр компаній, які звітують зі свого екологічного та соціального впливу, в тому числі про антикорупційні зусилля.

3. З метою просування принципу прозорості, в тому числі в системі державних закупівель, встановити у законодавстві, що регулює здійснення державних закупівель, діяльність на фондовому ринку (зокрема, в аспекті розкриття інформації про нефінансові ризики діяльності компаній), вимоги до компаній у сфері соціальної відповідальності, а також розробити план державних закупівель на середньострокову перспективу.

Очікувані результати: вимоги/пріоритети до компаній у сфері соціальної відповідальності є частиною тендерної документації; органами публічної влади розроблено плани державних закупівель на середньостроковий термін (3-5 років).

4. З метою створення безпечного середовища, розробити нормативну базу щодо впровадження екологічного та соціального маркування і методика його використання.

Громадське Партнерство на підтримку
впровадження в Україні ініціативи
«Партнерство Відкритий Уряд»

Civic Partnership for supporting in Ukraine
Open Government Partnership
implementation process

Очікувані результати: розроблено нормативну бази для впровадження соціального та екологічного маркування

5. З метою впровадження принципу підзвітності, державні органи повинні звітувати щодо процесу партнерства з бізнесом, та іншими стейкхолдерами з питань використання публічної інформації та її якості.

Очікувані результати: регулярно відбуваються робочі зустрічі з бізнесом з пріоритетів ініціативи «Партнерство Відкритий Уряд».

6. Просування Декларації «Відповідальне партнерство» через стимулювання бізнесу державою підписати Декларацію відповідального партнерства.

Очікувані результати: 100 великих підприємств України підписали Декларацію «Відповідальне партнерство»; проведено Національний семінар для бізнес-компаній з тематики відповідального партнерства (протидії антикорупційним практикам та етичних принципів).

Про Громадське Партнерство на підтримку впровадження в Україні ініціативи «Партнерство Відкритий Уряд»

Наша мета – сприяти належному впровадженню в Україні ініціативи «Партнерство Відкритий Уряд» через залучення до цього процесу потенціалу організацій громадянського суспільства.

Пріоритет №1:

розробка та адвокатування на рівні Кабінету Міністрів України узгодженого варіанту суспільного національного плану з реалізації ініціативи

Чого ми хочемо?

- підготувати силами групи експертів узгоджений громадський варіант проекту Національного плану з реалізації ініціативи «Партнерство Відкритий Уряд», що базується на пріоритетах громадської експертної спільноти України;
- взяти безпосередню участь в діяльності урядової робочої групи з розробки національного плану по впровадженню ініціативи;
- спонукати Уряд України включити пропозиції Партнерства до фінальної версії національного плану, що подається на затвердження Керівного комітету ініціативи.

Пріоритет №2:

сприяння в організації широких публічних консультацій з обговорення проекту національного плану ініціативи «Партнерство Відкритий Уряд»

Чого ми хочемо?

- сформувати з числа членів Партнерства мережу регіональних консультантів із впровадження ініціативи «Партнерство Відкритий Уряд»;
- провести в регіонах України інформаційно-мобілізаційні заходи на підтримку ініціативи «Партнерство Відкритий уряд», включно з поширенням інформ. матеріалів;
- організувати роботу всеукраїнської гарячої лінії з питань впровадження ініціативи «Партнерство Відкритий уряд».

Пріоритет №3:

інформування ключових цільових груп про впровадження ініціативи «Партнерство Відкритий Уряд», включно із зацікавленими міжнародними організаціями

Чого ми хочемо?

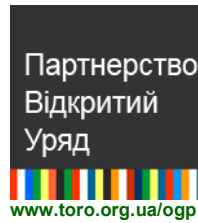
- інформувати про перебіг процесу із впровадження в Україні ініціативи на спеціальному сайті www.watchtheogp.org;
- інформувати дипломатичні місії та міжнародні організації про прогрес України у впровадженні ініціативи;
- надати незалежний звіт організацій громадянського суспільства щодо впровадження в Україні ініціативи «Партнерство Відкритий Уряд» Керівному комітету ініціативи, що працює в США та Бразилії

ЧЛЕНИ ПАРТНЕРСТВА

Організації:

1. ВГО "Українська стратегія", Київ, представляє Пінчук
Анатолій, udcfer@meta.ua
- Вінницький Клуб бухгалтерів, Вінниця, представляє Гусар
Лариса, Vin_kb@ukr.net
2. Всеукраїнська мережа ЛЖВ, Київ, представляє Борушек
Ірина, i.borushek@network.org.ua
3. Всеукраїнське об'єднання підприємців малого та середнього
бізнесу «ФОРТЕЦЯ» представляє Продан Оксана,
prodanop@ukr.net
4. ГІМЦ "Всесвіт", Харків, представляє Гарбар Віктор,
victor@microdb.com
5. ГО "Жінки майбутнього", Київ, представляє Черватюк
Людмила, education_2010@ukr.net
6. ГО "Академія Розвитку", Чернігів, представляє Надирова
Наталя, bogema_cn@mail.ru
7. ГО «Еліта Держави», Київ, представляє Піддубчак Ольга,
piddubchakolga@ukr.net
8. Демократичний Альянс, Київ, представляє Лукеря Іван,
ivan.lukerya@gmail.com
9. ДОНЕЦЬКА ОБЛАСНА ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ
Донецька обласна громадська організація "Народний
контроль", Донецьк, представляє Алтухов Вадим,
vadimof67@mail.ru

Громадське Партнерство на підтримку
впровадження в Україні ініціативи
«Партнерство Відкритий Уряд»

Civic Partnership for supporting in Ukraine
Open Government Partnership
implementation process

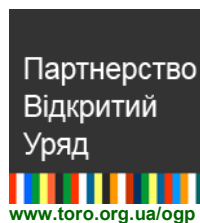
- 10 Екологічна ГО «Мама-86», Артемівськ, представляє Гетьман Денис, denya75@gmail.com
- 11 Експертна мережа аналізу державної політики, Івано-Франківськ, представляє Случик Тарас, sluchykh@gmail.com
- 12 ГРОМАДСЬКИЙ ЦЕНТР, Ужгород, представляє Феськов Володимир, public.center.zakarpatty@gmail.com
- 13 Інститут масової інформації, Київ, представляє Головенко Роман, goovenkor@gmail.com
- 14 Інститут медіа права, Київ, представляє Балацька Анна, anna@medialaw.kiev.ua
- 15 Інститут правничих реформ та успішних стратегій розвитку, Львів, представляє Яцків Тетяна, tanya.yatskiv@lawngo.net
- 16 інформаційно-правовий центр НАШЕ ПРАВО, Львів, представляє Жукровський Ярослав, nashepravo@gmail.com
- 17 Кіровоградський обласний клуб «За правову державу», Кіровоград, представляє Катренко Сергій, sergey.katrenko@gmail.com
- 18 Клуб сприяння сталому розвитку та побудові громадянського суспільства «Спільні дії», Миколаїв, представляє Галкіна Антоніна, agal@mksat.net
- 19 Лабораторія законодавчих ініціатив, Київ, представляє Ковриженко Денис, denis_k@i.com.ua

Секретаріат Партнерства
[Творче об'єднання «ТОРО» -
Transparency International UA]
0522 27 27 54, ogp@toro.org.ua,
www.toro.org.ua/ogp

Нас підтримують
партнери і донори

Громадське Партнерство на підтримку
впровадження в Україні ініціативи
«Партнерство Відкритий Уряд»

Civic Partnership for supporting in Ukraine
Open Government Partnership
implementation process

20

Міжнародне товариство прав людини, Київ, представляє
Бондар Віктор, viktorbondar@meta.ua

21

Суспільна служба України, Полтава, представляє Кіященко
Ганна, pfssu@i.ua

22

Творче об'єднання «ТОРО», (Контактна група в Україні
Transparency International), Кіровоград, представляє Хмара
Олексій khmara@toro.org.ua

23

Лого немає

Товариство захисту сім'ї та особистості, Дніпропетровськ,
представляє Книр Володимир, Vknir@mail.ru

24

Український інститут публічної політики, Київ, представляють
Віктор Чумак, viktor.chumak@uipp.org.ua, та Пресняков Іван,
ivan.presniakov@uipp.org.ua

25

Український незалежний центр політичних досліджень, Київ,
представляють Лациба Максим, maxim@uncprd.kiev.ua та
Мулярчук Ольга, olha.muliarchuk@ucipr.org.ua

26

Фонд «Східна Європа», Київ, представляє Віктор Лях,
vliakh@eef.org.ua

27

Фундація регіональних ініціатив, Київ, представляє Шабунін
Віталій,
vitaliy.shabunin@gmail.com

28

Центр «Життя», Київ, представляє Гопко Ганнуся,
hannusiaua@gmail.com

29

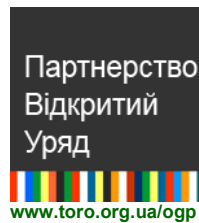
Центр кримінологічних досліджень, Київ, представляє
Коновалов В'ячеслав, konovalovv@ua.fm

Секретаріат Партнерства
[Творче об'єднання «ТОРО» -
Transparency International UA]
0522 27 27 54, ogp@toro.org.ua,
www.toro.org.ua/ogp

Нас підтримують
партнери і донори

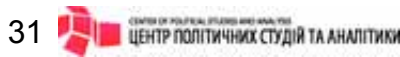
Громадське Партнерство на підтримку
впровадження в Україні ініціативи
«Партнерство Відкритий Уряд»

Civic Partnership for supporting in Ukraine
Open Government Partnership
implementation process

Центр політико-правових реформ, Київ, представляє
Курінний Олексій, o.kurinny@gmail.com

Центр політичних студій та аналітики, Київ, представляє
Таран Віктор, taran.viktor@gmail.com

Центр розвитку КСВ, Київ, представляють Марина
Саприкіна, ms@csr-ukraine.org, та Каба Дмитро, dk@csr-ukraine.org

Школа Рівних Можливостей, Київ, представляє Ірина
Конченкова, gender@ukr.net

Індивідуальні члени:

1. Архипська Олеся, незалежний експерт, Київ, aoi@dknii.gov.ua
2. Десятко Лариса, громадський активіст, м. Вінниця, veselka@vinnitsa.com
3. Дубровський Володимир, незалежний експерт, Київ, vlad.dubrovskiy1@gmail.com
4. Дяченко Олександр, юрист, sasha_dyachenko@ukr.net
5. Єскіна Олена, громадський активіст, Київ, uweu@ukr.net
6. Котляр Дмитро, незалежний експерт, Київ, dmytro.kotliiar@gmail.com
7. Кривенко Олександр, незалежний медіа-консультант, Київ, akryvenko64@gmail.com
8. Куляс Лариса, Луганськ, lorikkulas@mail.ru
9. Люлько Володимир, вільний дослідник, м. Суми, wcad@ukr.net
10. Сінченко Дмитро, громадський активіст, Житомир, presscentr1@gmail.com
11. Соколенко Наталя, журналіст, Київ, natali.sklnk@gmail.com

Секретаріат Партнерства
[Творче об'єднання «ТОРО» -
Transparency International UA]
0522 27 27 54, ogp@toro.org.ua,
www.toro.org.ua/ogp

Нас підтримують
партнери і донори

